

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

525. Quæ sint causæ reservationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

nem fixam & continuam, ut est primarum dignitatum & beneficiorum Collectorum, Officialium &c. Aliam esse discontinuam, incertam & eventualem, qualis est illa ratione mensis, vel ratione loci, in quo contingit vacatio.

Questio 525. Quae sint causae reservationum?

1. Respondeo primò: in genere tamen reservationes pendent ex voluntate & arbitrio pontificis, eo tamen non utitur absque materia, & decet causa singulis casibus congruente. *Lott. l. 2. q. 26. n. 43.*

2. Respondeo secundò: causam finalem reservationum esse bonum commune Republicae Ecclesiasticae, de quo elegantissimè discurrentem & defendentem reservationes Apostolicas contra obtretractores earum ex verbis ipsiusmet Pii V. vide *Lott. l. 2. q. 36. potissimum ferè à n. 12.*

3. Prima itaque causa est, quòd, cum ad Papam spectet remunerare bene meritos de Ecclesia, praesertim qui sibi aut suis antecessoribus servierunt & erga egentes clericos, qui undequaque ad Sedem Apostolicam confluant, se liberalem exhibere, iisque subvenire: item Magnatum, qui, vel quorum majores Ecclesiam defenderunt aut ditaverunt, preces pro aliis interpositas in ordine ad beneficia iis impetranda, admittere; hinc, inquam, aequum fuit, amplissimam esse Papae potestatem, beneficia vacantia quasi bona communia aliis conferendi; adeoque & quamplura eorum suae collationi reservandi, in ordine ad impediendam praeventionem Ordinariorum.

4. Altera causa est, ut Ecclesiarum, & Ecclesiasticarum personarum toto orbe existentium major sit communicatio cum Ecclesia Romana omnium matre, dum non solum in spiritualibus, sed & in temporalibus, beneficiorum proventibus ab ea dependent; quò enim in pluribus ab ea dependent, & ad eam confugere debent, eò magis reverentur & amant, & in iis, quae ad fidem, mores & sacra ministeria spectant, se ei submitunt. *Pirh. loc. cit. n. 329. citans Less. de just. l. 2. c. 34. n. 48. & Chok. in reg. 8. n. 9.*

Questio 526. Quando nam reservationes induci caperint?

Respondeo: olim Pontifices nulla sibi reservasse beneficia, saltem ex juris communis depositione; nam in toto decreto Gratiani nullae beneficiorum reservationes reperiuntur, & hinc post Gratiani saeculum coepisse videntur, ut notat *Azor. p. 2. l. 6. c. 36. q. 2. ex Aen. de Falcon. Pirh. de prab. n. 317.* quamvis ex antiqua consuetudine multa sibi reservarint, quas reservationes ferè omnes Concilium Basileense abolere tentavit; cuius tamen Concilii decreta, paucis exceptis, ab Ecclesia fuere rejecta, *Azor. & Pirh. ll. cit.* Demum à Joanne XXII. in Extrav. ex debito, de Elect. & à Benedicto 12. in Extrav. ad regimen, de prab. reservata fuerunt Sedi Apostolicae beneficia omnia electiva, & ea omnia, quae per obitum Cardinalium, & quorumcunque Officialium Romanae Curiae vacarent. Verum cum dictae Extrav. fuissent temporales, & cum suo conditore exspirassent, ut de Extrav. Ex debito, tradunt Mandos. ad reg. 1. Cancell. q. 1. n. 1. *Lott. l. 2. q. 27. n. 90. Monet. de optione c. 3. n. 40. Garc. p. 5. c. 1. n. 84. & de Extrav. ad regimen. Lott. ibid.*

*n. 97. Garc. n. 86. postmodum ab Innoc. 8. aliisque subsequentibus pontificibus eadem reservationes aucta, innovata, & declarata fuerunt, ut in regulis Cancellariae continetur, Barb. juris Eccles. l. 3. c. 13. n. 37. Saeculo 13. coepisse Sedem Apostolicam aliqua beneficia in aliena dioecesi existentia sibi reservare; prius ratione loci, in quo vacarent, puta in Curia Romana. Dein ratione personarum, puta familiarium Papae &c. Tum etiam ratione qualitatis; quia prima dignitates, ac demum ratione temporis aliquos menses sibi servando ait Card. de Luca, in sum. benef. n. 24. Verum de origine & progressu reservationum latissimè *Bursat. cons. 126. à num. 92.**

Questio 527. Quis sit effectus & vis reservationis?

1. Respondeo juxta dicta superius: effectum reservationis sive generalis sive specialis, cui appositum est decretum irritans est, quòd collatio, vel reservatio beneficii facta per Papam liget manus inferioris collatoris, ita ut beneficium reservatum validè conferri nequeat ab eo, etiam si ignoret reservationem illius. *Pirh. de prab. n. 320. 322. Barb. loc. cit. n. 41. Lott. cit. q. 26. à n. 3.* Ac ita quidem, ut ejus collatio nequidem det titulum coloratum, cum etiam ipsam possessionem vitiet, ita ut nec civiliter, nec naturaliter dici possit possidere. *Lott. l. 2. q. 14. n. 99.* ignorantia enim reservationis, sive veretur circa jus, sive circa factum, ex quo oritur jus, etsi excusare possit inferiorem collatorem à pena, nihil tamen operatur circa actum illius, seu nullam conciliare potest collationi ab eo factae efficaciam, adeoque nec hinc ulli alteri praesudicium inferre potest. *Lott. l. 2. q. 51. à n. 61. Nihilominus, quòd obtinens tale beneficium reservatum, & percipiens fructus ex eo, non sit inhabilis, ait Chok. ad reg. 1. n. 21.*

2. Item effectus reservationis est, quòd, qui tale beneficium ab Ordinario collatum obrinet, si illo spoliatur, non possit agere spolio. *Barb. loc. cit. citans Simonet. de reserv. q. 40. Chok. loc. cit. n. 18.* praeterea tanta est vis reservationis, ut si cui, sive à jure, sive ab homine, scilicet Papae, concessa fuisset potestas generalis conferendi omnia beneficia, sub ea concessione comprehensa non censeantur beneficia, sive generaliter, sive specialiter reservata Sedi Apostolicae. *Pirh. n. 322. Barb. n. 42. & qui ab eis citantur, Simonet. q. 41. Chok. ubi ante n. 17. qui etiam posterior ex Simonet. ait, idem esse in expectativis, ita ut reservatio impediat expectantes, quò minus beneficia reservata per eos possint acceptari, nisi etiam ad reservata concessa fuisset expectativa.*

3. Denique ea est reservationis vis, & prerogativa, ut si provisus auctoritate Apostolica contra provisum ab Ordinario litem moveat super beneficio reservato, Judex statim debeat consulto sibi summarie de reservatione, sequestrum in fructibus apponere, uti id cautum in constitutione Pii IV. de data anno 1560. *Chok. ad reg. 2. n. 14.* His tamen non obstantibus posse fieri resignationem beneficii reservati in manibus Ordinariorum, licet illud Ordinarius non possit conferre, sed ad Papam recurrendum sit pro ejus collatione, tradit *Chok. ad reg. 1. n. 16. citans Simonet. q. 46. additque ex Graucio, in addit. ad Simonet. n. 3. idem esse de permutatione.*